

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, precum și pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- După articolul I³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1036 din 28 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduc patru noi articole, art.I⁴ - I⁷, cu următorul cuprins:

„Art.I⁴.- În vederea aplicării Regulamentului (UE) nr.1.215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, denumit în continuare *Regulamentul nr.1.215/2012*, se stabilesc următoarele reguli:

Art.1.- Cererile de refuz al recunoașterii, cererile de constatare a absenței motivelor de refuz al recunoașterii, precum și cererile de refuz al încuviințării executării pe teritoriul României a hotărârilor pronunțate, tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate și actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial în materie civilă și comercială, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, formulate potrivit prevederilor Regulamentului nr. 1.215/2012, sunt de competența tribunalului.

Art.2.- (1) Cererile introduse în temeiul dispozițiilor art.54 din Regulamentul nr.1.215/2012, privitoare la adaptarea măsurii sau ordinului dispus prin hotărârile pronunțate, tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate și actele autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial într-un alt stat membru al Uniunii Europene pot fi formulate, pe cale incidentală, în cauzele având ca obiect refuzul recunoașterii, constatarea absenței motivelor de refuz al recunoașterii sau refuzul executării, ori pe cale principală.

(2) Cererile privitoare la adaptarea măsurii sau ordinului, dispus prin hotărârile pronunțate, tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate și actele autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial într-un alt stat membru al Uniunii Europene, introduse pe cale principală, sunt de competența tribunalului.

Art.3.- (1) În cazul hotărârilor judecătorești, inclusiv al tranzacțiilor judiciare, pronunțate, respectiv aprobate sau încheiate în România, care urmează a fi puse în executare într-un alt stat membru al Uniunii Europene, competența de a emite, potrivit art.53 sau, după caz, art.60 din Regulamentul nr.1.215/2012, certificatul prevăzut în anexa I sau, după caz, în anexa II din același regulament, aparține instanței care a pronunțat hotărârea a cărei recunoaștere se invocă sau a cărei executare se solicită.

(2) În cazul actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial în România care urmează a fi puse în executare într-un alt stat membru al Uniunii Europene, competența de a emite, potrivit art.60 din Regulamentul nr.1.215/2012, certificatul prevăzut în anexa II din același regulament aparține judecătoriei în a cărei circumscripție se află emitentul actului.”

Art.I⁵.- În vederea aplicării Regulamentului (UE) nr.606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, denumit în continuare *Regulamentul nr.606/2013*, se stabilesc următoarele reguli:

Art.1.- Cererile de refuz al recunoașterii și cererile de refuz al încuviințării executării pe teritoriul României, a hotărârilor privind măsuri de protecție pronunțate, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, potrivit prevederilor Regulamentului nr.606/2013, sunt de competența judecătoreiei.

Art.2.- (1) Hotărârile privind măsurile de protecție dispuse în procedura de emitere a ordinului de protecție, pronunțate de instanțele române pot fi certificate, la cererea persoanei protejate, potrivit prevederilor Regulamentului nr. 606/2013.

(2) Eliberarea certificatului prevăzut la art.5 din Regulamentul nr.606/2013 este de competența primei instanțe și se face în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.939/2014 al Comisiei din 2 septembrie 2014 de stabilire a certificatelor menționate la articolele 5 și 14 din Regulamentul (UE) nr.606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, denumit în continuare *Regulamentul nr.939/2014*.

Art.3.- (1) Asupra cererii de eliberare a certificatului instanța se pronunță, prin încheiere, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

(2) Încheierea prin care cererea a fost admisă nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care cererea a fost respinsă este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare.

(3) Certificatul se eliberează persoanei protejate și se comunică, în copie, persoanei care reprezintă amenințarea, care va fi înștiințată asupra faptului că măsura de protecție astfel certificată este recunoscută și are forță executorie în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Art.4.- La cererea persoanei protejate sau a persoanei împotriva căreia a fost emis ordinul de protecție, precum și din oficiu, certificatul poate fi rectificat sau retras, în condițiile prevăzute la art.9 alin.(1) din Regulamentul nr.606/2013.

Art.5.- (1) Cererea de rectificare a certificatului este de competența instanței care a emis certificatul.

(2) Asupra cererii de rectificare a certificatului instanța se pronunță prin încheiere, dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar ca acestea să dea anumite lămuriri.

(3) Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins cererea de rectificare este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare.

Art.6.- (1) Cererea de retragere a certificatului se introduce la instanța care a emis certificatul, în termen de o lună de la comunicarea acestuia.

(2) În cazul în care găsește întemeiată cererea de retragere a certificatului instanța, cu citarea părților, revine asupra măsurii luate și dispune retragerea, în tot sau în parte, a certificatului.

(3) Încheierea poate fi atacată numai cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Art.7.- (1) La cererea persoanei interesate, se poate elibera un nou certificat care atestă suspendarea sau revocarea măsurii de protecție, ori suspendarea caracterului executoriu al hotărârii instituind măsura de protecție ori, după caz, retragerea certificatului potrivit dispozițiilor art.9 alin.(1) lit.b) din Regulamentul nr.606/2013 și art.1 alin.(2) din Regulamentul nr.939/2014.

(2) Încheierea prin care instanța se pronunță asupra eliberării certificatului este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare. Celelalte dispoziții ale art.3 se aplică în mod corespunzător.

Art.8.- (1) În vederea executării, pe teritoriul României, a unei hotărâri emise într-un alt stat membru al Uniunii Europene, prin care s-au dispus măsuri de protecție necunoscute sau diferite de cele prevăzute de legea română, instanța română ajustează, în condițiile art.11 din Regulamentul nr.606/2013, elementele de fapt ale măsurii de protecție pentru a o face executabilă pe teritoriul României în condițiile prevăzute de legea română, dispunând măsuri cu efecte echivalente și care urmăresc obiective și interese similare. Măsura dispusă de instanța română nu poate produce efecte care să le depășească pe cele prevăzute de dreptul statului membru de origine pentru măsura dispusă prin hotărârea pronunțată de instanța statului membru de origine.

(2) Ajustarea se face, din oficiu sau la cererea părții interesate, în cadrul soluționării cererilor având ca obiect încuviințarea executării hotărârii sau refuzul recunoașterii sau executării, ori pe cale principală.

(3) Instanța competentă este cea prevăzută la art.1.

(4) În cazul în care instanța constată, cu ocazia soluționării cererilor prevăzute la alin.(2), că este necesară ajustarea, va dispune citarea părților. Prezența procurorului este obligatorie.

(5) Împotriva hotărârii prin care instanța a procedat la ajustarea hotărârii pronunțate într-un alt stat membru se poate introduce apel, în termen de 10 zile de la comunicare. Hotărârea pronunțată în apel nu este supusă recursului.

Art.I⁶.- În vederea aplicării Regulamentului (UE) nr.650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor, denumit în continuare Regulamentul nr.650/2012, se stabilesc următoarele reguli:

Art.1.- Cererile de recunoaștere și încuviințare a executării pe teritoriul României, a hotărârilor pronunțate, inclusiv tranzacții judiciare aprobate sau încheiate, precum și a actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial în materie de succesiuni, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, formulate potrivit prevederilor Regulamentului nr.650/2012, precum și cererile având ca obiect adaptarea drepturilor reale conform art. 31 din același regulament, sunt de competența tribunalului.

Art.2.- (1) În cazul atestatului privind o hotărâre judecătorească în materie de succesiuni, inclusiv al tranzacțiilor judiciare, pronunțate, respectiv aprobate sau încheiate în România, care urmează a fi recunoscute și executate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, competența de a emite Anexa 1, Formularul I, respectiv Anexa 3, Formularul III, la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) nr.650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor, denumit în continuare *Regulamentul nr.1.329/2014*, aparține instanței care a pronunțat hotărârea a cărei recunoaștere și executare se solicită.

(2) Atestatul privind un act autentic în materie de succesiuni, prevăzut în Anexa 2, Formularul II la Regulamentul nr.1.329/2014 se eliberează de notarul public care a emis actul autentic. În situația în care arhiva notarului public emitent al actului autentic este păstrată de Camera Notarilor Publici, atestatul se eliberează de notarul public desemnat în acest scop de către președintele Colegiului director al Camerei.

Art.3.- (1) Certificatul european de moștenitor se eliberează, în conformitate cu prevederile Capitolului VI din Regulamentul nr. 650/2012, la cererea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 63 alin. (1) din regulament, de către notarul public care a eliberat sau în arhiva căruia se păstrează certificatul de moștenitor. În situația în care arhiva notarului public emitent al certificatului de moștenitor în conformitate cu legea română, este păstrată de Camera Notarilor Publici, certificatul european de moștenitor va fi eliberat de notarul public desemnat în acest scop de președintele Colegiului director al Camerei.

(2) În cazul în care calitatea de moștenitor, întinderea masei succesoriale și/sau întinderea drepturilor și obligațiilor succesoriale ale moștenitorilor au fost stabilite prin hotărâre judecătorească, certificatul european de moștenitor se eliberează de către instanța care a pronunțat acea hotărâre. Hotărârea judecătorească și certificatul european de moștenitor se comunică, din oficiu, Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale (CNARNN), în vederea înregistrării în registrul special de evidență a certificatelor europene de moștenitor, înființat în condițiile Legii notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995, republicată, denumit în continuare „registrul special”. Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător.

(3) Notarul public care a eliberat certificatul european de moștenitor are obligația de a solicita înregistrarea acestuia în registrul special de evidență a certificatelor europene de moștenitor.

Art.4.- (1) Rectificarea, modificarea și retragerea certificatului european de moștenitor sunt de competența emitentului acestuia.

(2) În cazul rectificării, modificării sau retragerii certificatului european de moștenitor instanța sau, după caz, notarul public, are obligația de a informa toate persoanele cărora le-au fost eliberate, în conformitate cu art.70 alin.(1) din Regulamentul nr.650/2012, copii ale certificatului european de moștenitor.

(3) În cazul în care certificatul european de moștenitor a fost rectificat, modificat sau retras în condițiile art.71 din Regulamentul nr.650/2012 sau ale cărui efecte au fost suspendate potrivit art.73 alin.(1) din același regulament, instanța sau, după caz, notarul public instrumentator, din oficiu, comunică de îndată actul către CNARNN, în vederea înregistrării în registrul special. După înregistrare, CNARNN îl informează, dacă este cazul, de îndată, pe notarul public care a emis certificatul.

Art.5.- (1) Contestațiile formulate potrivit art.72 din Regulamentul nr.650/2012 se soluționează de instanța care a eliberat, rectificat, modificat sau retras certificatul european de moștenitor ori care a suspendat efectele acestuia sau, după caz, de judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află sediul notarului public instrumentator.

(2) Hotărârea prin care se soluționează contestația este supusă numai apelului.

(3) Pe durata soluționării contestației, instanța poate dispune, dacă este cazul, suspendarea efectelor certificatului european de moștenitor, potrivit art.73 alin.(1) lit.b) din Regulamentul nr.650/2012.

Art.6.- Certificatele europene de moștenitor emise de la data aplicării Regulamentului nr. 650/2012 și până la data intrării în vigoare a acestei legi se comunică de îndată de emitentul acestora către CNARNN, în vederea înregistrării acestora în registrul special.

Art.I⁷.- În vederea aplicării Deciziei Consiliului nr.2.007/712/CE din 15 octombrie 2007 privind semnarea, în numele Comunității, a Convenției privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, și a Deciziei Consiliului nr.2009/430/CE din 27 noiembrie 2008 privind încheierea Convenției privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială - Declarație, denumită în continuare *Convenția de la Lugano/Convenție*, se stabilesc următoarele reguli:

Art.1.- Cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării pe teritoriul României a hotărârilor pronunțate, tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate și actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial în materie civilă și comercială, într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este stat contractant la Convenția de la Lugano, potrivit prevederilor Convenției, sunt de competența tribunalului.

Art.2.- (1) În cazul hotărârilor judecătorești pentru care se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este stat contractant la Convenție, competența de a emite, potrivit art.54 din Convenție, certificatul prevăzut în anexa V din aceeași Convenție aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care, potrivit art.57 din Convenție, se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării pe teritoriul unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este stat contractant la Convenție, a unui act autentic, executoriu potrivit legii române, competența de a emite certificatul prevăzut în anexa VI din aceeași Convenție aparține judecătoriei în a cărei circumscripție se află emitentul actului.

(3) În cazul în care se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării pe teritoriul unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este stat contractant la Convenția de la Lugano, a unei hotărâri pronunțate de instanța română, potrivit legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, competența de a emite, potrivit art.58 din Convenție, certificatul prevăzut în anexa V din același regulament aparține acelei instanțe.

Art.3.- În temeiul art.3 alin.(2) din Protocolul 2 la Convenție, privind interpretarea uniformă a Convenției și comitetul permanent, Ministerul Justiției este desemnat autoritate română competentă să transmită selectiv Comisiei Uniunii Europene cele mai importante hotărâri pronunțate în ultimă instanță sau anumite hotărâri definitive.”

Art.II.- Legea notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.444 din 18 iunie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) în cazul biroului individual - sintagma „birou individual notarial” urmată fie de numele notarului public titular, fie de denumirea biroului, în cazul în care notarul public și-a ales o denumire;

b) în cazul societății profesionale - sintagma „societate profesională notarială” urmată fie de numele notarilor publici asociați, fie de denumirea societății profesionale, în cazul în care notarii publici asociați și-au ales o denumire.”

2. La articolul 12, după litera p) se introduce o nouă literă, lit.p¹), cu următorul cuprins:

„p¹) emiterea certificatului european de moștenitor;”

3. La articolul 12, după litera q) se introduce o nouă literă, lit.q¹), cu următorul cuprins:

„q¹) emiterea titlurilor executorii notariale;”

4. La articolul 20, alineatele (2) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Concursul de schimbări de sedii prevăzut la alin.(1) constă într-o probă practică scrisă. Nota minimă de promovare este 7,00.

.....
 (8) Componenta comisiilor pentru organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sedii se stabilește potrivit regulamentului aprobat de către Consiliul Uniunii. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.”

5. La articolul 22, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Dovada îndeplinirii condiției prevăzute la alin.(1) lit.g) se face în baza unui certificat medical și a unui aviz psihologic emise de către unități sanitare și cabinete psihologice acreditate potrivit legii și cu care Uniunea sau Camerele au încheiat protocoale de colaborare.”

6. După articolul 22 se introduce un nou articol, art.22¹, cu următorul cuprins:

„Art.22¹.- În toate cazurile în care, potrivit legii, există obligația îndeplinirii condiției prevăzute la art.22 alin.(1) lit.g), dispozițiile art.22 alin.(2) sunt aplicabile.”

7. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.23.- (1) Pentru a deveni notar stagiar, o persoană trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la art.22 alin.(1) lit.a)-g) și să promoveze examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, organizat de Institutul Notarial Român.

(2) Institutul Notarial Român organizează, pe posturile aprobate de Consiliul Uniunii, într-o zi lucrătoare, la o dată stabilită de președintele Uniunii, examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar.

(3) Examenul sau concursul de admitere ca notar stagiar constă într-o probă scrisă, cu caracter teoretic, din tematica aprobată de Consiliul Uniunii. Nota minimă de promovare este 7,00. Candidații declarați admiși vor ocupa locurile în limita posturilor aprobate de Consiliul Uniunii pentru Camera la care și-au depus cererea de înscriere la examen sau concurs. Un candidat poate depune cererea de înscriere la examen sau concurs la o singură Cameră.

(4) Locurile destinate dobândirii calității de notar stagiar se aprobă de către Consiliul Uniunii, după consultarea Colegiilor directoare.”

8. La articolul 24, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Examenul de definitivat constă în două probe scrise, respectiv una cu caracter teoretic și una cu caracter practic, din tematica de concurs. Media minimă de promovare este 7,00, dar nu mai puțin de nota 5,00 la fiecare probă.”

9. La articolul 24, alineatul (8) se abrogă.

10. La articolul 24, alineatele (13) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(13) Examenul sau, după caz, concursul de dobândire a calității de notar stagiar se susține în limba română și se organizează de către Institutul Notarial Român, conform condițiilor și procedurii prevăzute prin regulament aprobat de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii. Componenta comisiilor pentru organizarea și desfășurarea examenului sau, după caz, a concursului de dobândire a calității de notar stagiar se stabilește potrivit regulamentului. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.

(14) Examenul de definitivat, concursul de dobândire a calității de notar public, concursul de schimbări de sedii, precum și examenul sau, după caz, concursul de dobândire a calității de notar stagiar se desfășoară la București.”

11. La articolul 27, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Concursul de admitere constă în două probe scrise, respectiv una cu caracter teoretic și una cu caracter practic, din tematica de concurs. Media minimă de promovare este 7,00, cu condiția ca la fiecare probă din concurs să obțină cel puțin nota 5,00.”

12. La articolul 39, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.39.- (1) Notarul public care, după numire, își va desfășura activitatea într-un birou individual notarial este obligat, în termen de 3 luni de la emiterea ordinului de numire în funcție, să își înregistreze sediul biroului individual în RNENP. Pentru înregistrarea sediului biroului individual notarial, notarul public va prezenta ordinul de numire în funcție, sigiliul și specimenul de semnătură, dovada depunerii jurământului, precum și licența de funcționare.

(2) Notarul public care după numire își va desfășura activitatea într-o societate profesională este obligat să își obțină licența de funcționare și să își înregistreze în RNENP atât ordinul de numire în funcție, cât și ordinul de asociere sau, după caz, decizia Colegiului director al Camerei, în termen de 3 luni de la emiterea ordinului de numire, respectiv de asociere. Pentru înregistrare, notarul public va prezenta ordinul de numire în funcție, ordinul de asociere sau, după caz, decizia Colegiului director al Camerei, sigiliul și specimenul de semnătură, dovada depunerii jurământului, precum și licența de funcționare.”

13. La articolul 48, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) desemnează notarul public care va elibera, în condițiile legii, certificatul european de moștenitor, în situația în care arhiva succesorală a notarului public care a emis actul se află în administrarea Camerei;”

14. La articolul 49 alineatul (1), literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sprijină INR în organizarea examenului pentru dobândirea calității de notar stagiar;

.....
f) propune Consiliului Uniunii numărul de locuri destinate dobândirii calității de notar stagiar;”

15. La articolul 56 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) propune ministrului justiției actualizarea numărului de posturi de notar public și posturile destinate concursului de schimbări de sedii;”

16. La articolul 56 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) aprobă numărul de locuri destinate dobândirii calității de notar stagiar, cu consultarea Colegiilor directoare;”

17. La articolul 60, după alineatul (6) se introduce un alineat nou, alin.(7), cu următorul cuprins:

„(7) INR organizează, la solicitarea Consiliului Uniunii, examenul sau, după caz, concursul de dobândire a calității de notar stagiar, în condițiile legii și ale regulamentului de organizare și desfășurare a acestuia, aprobat de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii.”

18. La articolul 61, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Tarifele pentru înscriere sau verificare în registre se vor putea încasa de către notarii publici de la părți și se vor vira CNARNN în baza facturilor emise de către acesta.”

19. La articolul 61, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Fondurile acumulate de CNARNN vor fi utilizate pentru dezvoltarea instituției notarului public, pentru securizarea actului notarial și pentru perfecționarea profesională a corpului de notari publici.”

20. La articolul 62, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.62.- (1) În scopul stabilirii și acordării pensiilor private se înființează, sub autoritatea Uniunii, Casa de Pensii a Notarilor Publici, denumită în continuare *Casa de pensii*, instituție autonomă, de interes public, cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statutul acesteia, aprobat de Consiliul Uniunii.

(2) Sistemul de pensii prevăzut de prezenta lege este obligatoriu pentru notarii publici membri ai Uniunii.”

21. La articolul 62, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Notarii publici pot contribui și la sistemul public de pensii, în condițiile legii.”

22. La articolul 75, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Hotărârea Consiliului de disciplină poate fi atacată cu contestație la Consiliul Uniunii în termen de 15 zile de la comunicare. Împotriva hotărârii Consiliului Uniunii se poate formula contestație la secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare.”

23. La articolul 81, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Notarul public, în activitatea sa, nu poate cenzura sau refuza să aplice sau să folosească în proceduri notariale o hotărâre judecătorească definitivă.”

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru

